

llibertat

òrgan oficial antifeixista del consell municipal

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Carrer de Barcelona, 13 — Telèfon n.º 255

ANY III — Mataró diumenge 15 maig 1938 — NUM. 562

NÚMERO SOLT: 30 cts.
SUBSCRIPCIÓ: 4.00 PESSETES MES

1906 - 1938

Solidaritat Catalana

En aquest mes de maig es compleixen 32 anys d'aquell gran moviment de Solidaritat Catalana que redreçà a tota Catalunya, per tal de reivindicar la seva personalitat com a poble lliure, davant les investides del poder central.

En complir-se l'aniversari de Solidaritat Catalana, una part del nostre poble es troba vexat per la invasió del més pur nacionalisme-militarista espanyol. Si el 1906 Catalunya era atacada i supeditada per les lleis i una política brutal i analfabeta, ahora que per una mena de xavacaneria literària sistema don Clodoaldo, que considerava Catalunya com a país colonial, ara el nostre poble sofreix l'estigma de la invasió estrangera facilitada pels monàrquics ultrancers que encara gosen emprar la paraula «nacionales». Si el 1906 Catalunya es sabé unir per tal d'anorrear les lleis i la influència del centralisme borbònic, ara, amb més bror que fa 32 anys, Catalunya lluita unida, compacta, defensant-se i atacant l'enemic invasor.

Es pot dir que la Solidaritat Catalana que s'ha produït en aquest 1938, és més ferma i més poderosa que la del 1906, per quan ara, sota la bandera barrada s'hi apleguen des dels anarquistes fins els republicans moderats, sense cap desidència. El 1906 encara hi havia catalans que, o no feren cas de l'himne «Els Segadors» o bé el xiulaven. Ara, no hi ha cap català que en sentir les estrofes del nostre himne, no es senti corprès per l'emoció, manifestant la seva adhesió i simpatia a l'himne, descobrint-se o aixecant el puny. I fins els no catalans residents a la nostra terra saluden respetuosos l'himne de Catalunya.

I és que ara, no solament tenim la ferma voluntat de vèncer, sinó que a la nostra terra no poden viure hi els traïdors. Abans hi havia la plaga del lerrouxisme que corrompia la política i desbaratava tots els plans d'alliberació. Per altra banda foren comptadíssims el 1906 els espanyols que comprenent les nostres ànsies de llibertat es possessin el nostre costat. Ara, els intel·lectuals i la immensa majoria dels polítics espanyols, no solament comprenen Catalunya, sinó que l'estimen. Aleshores, perquè un polític honest i insigne, Nicolau Salmeron, interpretant el sentiment català es posà al front de Solidaritat Catalana, fou calumniat i motejat de mal espanyol, exactament igual de-

que li succeï a Pi i Margall en defensar la concessió de l'autonomia a Cuba en els dies desgraciats que clogueren el dinovè segle.

Dóna bo de recordar dades històriques que engrandeixen el nostre poble. I el que resulta així mateix agraït, és veure lligats a la nostra història homes nascuts a altres terres de la Península.

Nicolau Salmeron, el cap i el guia de Solidaritat Catalana, era fill d'Alhama la Seca, poble de la província d'Almeria. El gran patriota espanyol que sofrí persecucions i empresonaments—fou empresonat per primera vegada el juliol del 1876—, que fou ministre de Gràcia i Justícia del primer Govern de la República presidit per Figueres, que després de la dimissió de Pi i Margall com a President de la República, provocada pel moviment cantonalista, l'elevaren a ocupar tan alt càrrec, i més tard fou president del Parlament i l'únic que protestà contra el cop d'Estat de Pavia, presentant una requisitòria davant el Tribunal Suprem, sabé menysprear honors i prebendes, i abraçà una causa antipàtica a la majoria dels espanyols. Morí pobre i gairebé abandonat, a Pau (França), el dia 20 de setembre del 1908.

Perquè pugui servir d'exemple i encoratjament per als espanyols que ens comprenen i ens estimen, volem parlar una mica d'aquell polític auster que Barcelona recompensà elegint-lo representant a les Corts des del 1893, que sortí diputat per primera vegada per l'ex-vila de Gràcia, fins a la seva mort.

Salmeron no solament suportà la burleta dels de fora de Catalunya, la nostra terra hi havia polítics trasplantats, aventurers sense escrúpols, que, com Judes vengué el Mestre, a ell el traïdoren aievosament.

Ja la notícia de la seva mort fou rebuda a l'extingida «Casa del Pueblo» amb mostres de gran alegria i fins i tot amb una mena de barrila indigna envers la noble figura del que havia estat President de la primera República Espanyola.

Naturalment, havia mort un adversari poderós i de gran prestigi, que coneixia les debilitats de l'ex emperador del Paral·lel i que en sabia alguna cosa de la vilesa i del monarquisme Lerroux. Aquest respirava com si

li haguessin tret un gran pes del damunt. N'hi havia d'altres que coneixien amb tots els més ínfims detalls les immoralitats del cap anti solidari: Maura, Alfons Borbó, però per convenir els seus serveis a la monarquia eren els més interessats en silenciar els vicis i les inclinacions de l'expupllet. Per altra banda, si algun d'aquells personatges hagués aixecat la veu en contra de Lerroux, cosa no gaire probable, èxit segur per al «caudillo», car amb la seva habilitat de polític murri l'hauria qualificat de calúmnia vil.

Salmeron, com a cap de la «Unión Republicana», creada el 1903, tingué tractes amb Lerroux, per haver estat aquest el cap del Partit a Catalunya.

Es conta com una anècdota curiosa que en una d'aquelles rebudes entusiastes que els republicans de Barcelona feien a Nicolau Salmeron al baixador del Passeig de Gràcia, en arribar Salmeron a l'habitació de l'Hotel Colom, a ell destinada i notar l'absència de Lerroux, el cap regional del partit, preguntà per ell i el féu cercar.

—«Don Nicolás—li anunciaren—, Alejandro está abajo en la plaza y al decirle que usted preguntaba por él ha contestado: «Dile a don Nicolás que espere, que estoy con el pueblo». Y al decir esto ha estallado un cerrado aplauso en su derredor.»

Salmeron no contestà. Es limità a fer un lleu somriure, que els presents compregueren perfectament.

Com a conseqüència dels luctuosos successos de «La Veu» i del «Cucut», Moret féu aprovar la famosa Llei de Jurisdiccions, que tingué la virtut d'aixecar arreu de Catalunya un vigorós clam de protesta, culminant en la gran manifestació de Solidaritat Catalana. Salmeron presidia aquell gran moviment alliberador, amb la participació de tots els diputats per Catalunya. Tots menys Lerroux, si bé al principi donà la seva conformitat, tot i participant a la subscripció oberta per «La Campana de Gràcia», per a cobrir les despeses de la manifestació, amb vint-i cinc pessetes. Després féu marxa enrera. Què passà? Alfons XIII i l'interessat deuen saber-ho.

Un any després de la mort de Sal-

Diuen que hem anat a pertorbar la Pau.

Si... efectivament.

La Pau dels assassins i els seus còmplices.

meron, esclataren a Barcelona els successos de la setmana tràgica. Lerroux, que tornava d'Amèrica de desplomar Toribio Sánchez, aquell ramader espanyol establert a Rosario de Santa Fe, desvià la ruia en arribar a Canàries, on s'assabentà de la tragèdia de Barcelona. En tornar a la nostra ciutat, quan Canalejas ja havia atorgat una amnistia i després de l'afusellament de Ferrer i Guàrdia, és a dir, passat el perill, pronuncià un discurs a la seva «Casa del Pueblo», en el qual digué que «estaba orgulloso de sus discípulos de Barcelona», i el que fou macerró a Madrid, rubricà el famós article «Rebeldes, rebeldes!». Era el mateix home que després justificaria l'afusellament del fogalner del «Numancia», assassinaria els miners asturians el 1934 i més tard prepararia la sublevació feixista del 19 de juliol, d'acord amb l'Alcalà Zamora i la Companyia de Jesús.

Nicolau Salmeron, en erigir-se en capdevanter de la política catalana, féu conèixer i estimar Catalunya per terres d'Espanya, portant a terme una veritable creuada antimonàrquica i republicana a Castella, a Galícia, a Andalusia, Salmeron, però, topà amb un traïdor, Lerroux, qui, amb la seva demagògia impossibilitat es convertí en realitat les aspiracions de Salmeron que eren les aspiracions de Catalunya.

Es pot afirmar que Lerroux salvà la monarquia per primera vegada de una mort segura. Més tard, continuà presentant-li els seus serveis, posant-se secretament a les ordres de Martínez Anido a partir del 1923.

Sánchez Guerra, que el coneixia prou bé, no li tingué confiança. Sobretot en temps de la conspiració contra la Dictadura, cap els anys 1927-1929, el polític conservador féu arribar a Barcelona i a Madrid, l'avis demanant no es fiessin de Lerroux ni del seu local Emilià Iglesias, presentant los com a possibles confidents del Borbó.

Salmeron fou víctima de Lerroux—talment com ho fou Catalunya—home amoral qui en la vella política espanyola d'abans i després del 14 d'abril, creà l'escola del robatori, de l'enganyifa i de la traïdoria.

Salmeron, que en el curs de la seva vida política havia de conèixer homes de tota mena, mai no podia ni somniar que hauria d'heure-se-les amb un personatge que, per tal de surar, fos capaç de les més inconcebibles monstruositats, no deturant-se ni davant el crim. L'atemptat d'Hostafrancs, fou el resultat de les propagandes tèrboles de Lerroux. Ara, per l'afany de grandeses i una ambició de diners desmesurada, ha anat a poder-se en un recó del feude d'Olivet-

Aquest número ha estat sotmès a la censura

ra Salazar, cedit per la Companyia de Jesús.

Actualment, lliure Catalunya de personatges, tipus Lèroux i amb l'embranchida del nostre poble, farem que l'actual Solidaritat Catalana, no solament no hagi de patir cap traïdor, sinó que porti endavant Catalunya les seves aspiracions de llibertat, per tal de viure lliure i agermanada amb els altres pobles lliures de la República.

La Solidaritat Catalana del 1938, serà, doncs, la que durà Catalunya a la llibertat.

PERE FOIX

BOTELLES

buides, netes, es paguen les de
XAROP - COGNAC - ANIS - ESTOMACAL
 0'50 0'75 1'00 (litre)
 a Rafael Casanova, 11 (Magatzem)

Espanya-Asia

En la primera cosa que ens hem posat d'acord els antifeixistes espanyols ha estat a generalitzar el criteri que la victòria del sentit popular per damunt de l'autocràcia es deurà únicament i exclusivament al propi esforç. Tanta confiança hem tingut—i seguim tenint—en la nostra força, que fins avui, que sembla que les coses ens van un xic revesses, no desespèrem d'assolir un triomf ben meregut per poc que les democràcies ajudin venent nos l'armament que necessitem. Homes i entusiasme és el que més abunda en els nostres rengles, cent per cent ibèrics...

Si aquesta és la realitat, no és menys evident, però, que la cínica intervenció d'Itàlia i Alemanya en una guerra que hauria de tenir, exclusivament, un interès interior, ha fet que les forces es desnivellessin i decantessin, circumstancialment, la balança a favor dels facciosos, i, és clar; com que l'assumpte ha pres un caire internacional que—no cal pretendre negar-ho—ens perjudica, hom no ha pogut menys de clavar la mirada a l'exterior per a espiar el que pensen les democràcies, els països afins, de la bandarrada antiespanyola que els Mussolini i els Hitler porten a cap. I fem nos compte de com ens haurem escalfat el cap mediant i deduint el gest i la paraula forana per a treure'n un profit que poc arriba als dominis

LA

**Farmàcia i Centre d'Específics
 ENRICH**

F. LAYRET (St. Josep), 30

per evitar molèsties a la seva clientela,
 fa avinent que **avui DIUMENGE**
 restarà tancada tot el dia.

Preus econòmics - Telèfon 247 Servei a domicili

de l'efectivitat, quan tot d'una la Xina se'ns revela estupendament militar i heroica fent ballar els japonesos d'un costat a l'altre i amenaçant prendre tot el territori i les ciutats que els nipo-feixistes els havien robat. ¡Bona sort als amics xinesos que en bona hora han esdevingut una esperança de l'antifeixisme internacional!

Per passar per unes circumstàncies similars a les nostres, no cal dir la molta simpatia que professem, des del primer moment, als seguidors de la política sun iat senista. I és possible que més d'una vegada, en sospesar fets, en apreuar les possibilitats de vèncer, havíem també sentit llàstima envers els nostres amics de la llunyana Asia per la qualitat d'indestructible que hom atribuïa el seu actual enemic. Erem tan il·lcs i tau crehuls, que havíem arribat a posar fe en l'existència d'unes potències irrealitzables, com si la Història no parlés de la desfeta dels imperis egipci, grec, fenici, romà, mongol, francès i, més recentment, del germànic. Si el passat no abonés la nostra conducta d'aspirants a la victòria, els esdeveniments actuals de l'Asia—no menys que el Japó en derrota—ens il·lustrarien a bastament de com no és lícit entrar en defallències ni és permisible pensar en renunciaments que no poden determinar sinó el suïcidi dels pobles. A Espanya, com a la Xina, pot donar se el cas d'invasió de centenars i centenars de quilòmetres a càrrec d'un exèrcit de bandolers, que anirà de reculada o serà destruït fins el darrer àtom.

Això és el que pensem de tot el que passa. La raó sempre acaba per imposar se per damunt dels malvats. Així ho expressa la Història, i perquè així sigui de feliç el desenllaç, els nostres punys treballen...

MORALES PAREJA - XERES

Demaneu sempre:

CONYAC POPULAR

CONYAC EXTRA Morales Pareja

CONYAC JULIO CESAR

Dipositari: MARTÍ PITÉ - MATARÓ

ELS ESPORTS

Atletisme

MATX ATLÉTIC

Fa alguns mesos que des de les columnes de LIBERTAT no hem tingut la satisfacció de fer un reportatge, ni tant sols un breu comentari, en que flamegés amb entusiasme la nostra simpatia envers l'Atletisme; en que ponderéssim les infinites bel·leses de aquesta modalitat esportiva. Sentim—perquè no dir-ho?—lleuger amargor en comparar jornades passades plenes d'activitat, amb aquests dies de lluita sagnant en que es troben amenaçades les llibertats del nostre Poble. No obstant res hi ha perdurable; temps vindrà, doncs, que podrem retornar a les nostres tasques predilectes, i la joventut, fora ja la monstruositat de la guerra, podrà lluitar-se amb daler, sense contenció, plenament, al seu ideal esportiu. S'escriuran—escriurem probablement—amb entusiasme renovat les gestes dels nostres atletes. Ara, a propòsit del festival del prop passat diumenge, tenim ocasió de continuar, encara que per un sol dia, els reportatges atlètics. A ell van, doncs, dedicats els següents apunts.

El matx, que és el motiu principal d'aquest reportatge, tingué lloc al camp del C.E. Laietània entre l'Institut de Segona Ensenyança i la Penya Juniors, ambdós d'aquesta Ciutat. La totalitat dels seus quadres era integrada per atletes debutants.

Entre les marques assolides sobre surt l'obtinguda per l'atleta Julià del I.S.E. en els 800 metres; en ells in vertí 2 minuts 23 segons, marca que en atenció a la qualitat de debutant deu qualificar se de molt bona. Bosch, del Juniors, en el llançament del pes obtingué 9 metres i 3 centímetres; igualment deu considerar se bona

aquesta marca. En els 60 metres, Riera del I.S.E. invertí 8 segons, pugnent se qualificar de bo, aquest temps.

Resultats

60 metres. — Riera, I. S. E., 8 s.; Rovira, Prat, Torra, Julià i Petit.

Pes.—Bosch, Juniors, 9'3 m.; Rovira, Julià, Torra, Petit i Bonany.

Alçària.—Roselló, I. S. E., 1'40 m.; Torra, Prat, Rovira, Riera i Petit.

200 metres.—Exequo Riera i Rovira amb 29 s. Petit i Caisapeu.

Disc.—Julià, amb 24'50 m.; Bosch, Rovira, Prat, Petit i Fàbregas.

800 metres. — Julià, 2,23 m.; Prat, Petit, Caisapeu, Biayna i Picó.

Javalot. — Bosch, 30'57 m.; Torra, Bonany, Petit, Biayna i Rovira.

Llargària.—Torra, 4'98 metres. Julià, Rovira, Prat, Riera i Roselló.

Reemplaçaments 4 x 100. — Juniors (Torra, Rovira, Prat Bosch), 55 segons. I. S. E. (Biayna, Petit, Bonany, Riera), 57 s.

Puntació final. — Segons pot observar se hi hagué lleugera superioritat global dels Juniors que obtingueren 88 punts per 66 el I.S.E. Finalitzat el matx es llurà una magnífica Copa a l'equip guanyador.

Per 50 cèntims podeu fer un bon seguï, amb

ILURNO
 postre mataroní

Demaneu-los en les bones tenderes queviures. — Fabricats per PASTISERIA BATET

Informació local

DIETARI

Les paneres de peix, iubletes, puguen del mar.

I veueu com en cada panera hi ha un esplet de joia.

És que els peixos, conscients de la seva missió, van satisfets al sacrifici.

Senten com una joia.

La gran joia d'ésser útils a la Humanitat

Passa el temps.

El peix, sobre les taules del mercat, espera, pacient, la seva hora.

Ulls de mare, pensant en els filllets i plens de cobdicia santa, contempen aquell bé de Déu que s'ofereix magnànim.

El sacrifici del peix, però, és inútil.

I mentre permanece, inactiu, en les paneres, impossibilitat de complir la missió per a la qual fou creat, uns infants, a les portes de la plaça, demanen pastanagues a les dones que van passant.

Després...

Després les paneres desfan el camí.

Tornen cap a mar sense atirbar-hi, però, perquè s'han inventat unes màquines que ajuden la cobdicia vil.

I les mares contempen la processó de les paneres.

I el seu mirar és d'ira.

I els infants contempen la processó de les paneres.

I el seu mirar és de sorpresa.

I el peix, místic i trist, gaiteb

Atenció, Empreses Collectivitzades!

El Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya publicava, el dia 9 del corrent, un Decret del Departament d'Economia, en l'articulat del qual hi consta el que segueix:

Art. 6.º En l'ordre comptable i financer de l'empresa, és de la competència de l'Interventor, el següent:

a) Autoritzar amb la seva signatura tots els documents que signifiquin disposició o mobilització de cabals.

Art. 14.º A partir de la data de la publicació d'aquest Decret al DIARI OFICIAL els Interventors-delegats en exercici adaptaran llur actuació a les normes ací establertes. Pel que es refereix a la signatura de documents que impliquin mobilització de cabals, caldrà registrar les signatures al Negociat de Legalitzacions del Departament d'Economia i les Banques i establiments de crèdit deixaran d'admetre paper que no porti aquest requisit, trenta dies després de la publicació d'aquest Decret.

En conseqüència, els Delegats de la Generalitat a les Empreses Bancàries i Institucions d'Estalvi de Catalunya hauran de tenir cura que, a partir del dia 9 de maig propiuent, sigui complimentat l'esperit i lletra del que queda ordenat pel Decret de referència.

Barcelona, 13 d'abril del 1938.

El Cap del Servei Tècnic del Crèdit i de l'Estalvi

Banca Arnús - Banc Espanyol de Crèdit - Banc Hispano Colonial - Banc Urquijo Català - Majó Germans, Banquers - Caixa d'Estalvis de Mataró.

plora mentre els que el porten somriuen mofetes.

¿Què passarà si un dia infants i mares, esgotada la paciència, es llençen sobre les paneres i ho esmicolen tot?

Tot: peix, paneres, barques, estris de pescar i els qui ho exploten.

¿Els tancaïan a la presó?—Ch.

—
CONYAC POPULAR
CONYAC EXTRA
CONYAC JULIO CÉSAR
de la casa xeressana
MORALES PAREJA
Dipositari: MARTÍ FITÉ — MATARÓ

—
DETENCIÓ D'UNS LLADREGOTS. — Assabentat aquest departament d'alguns robatoris que es venien efectuant durant aquests darrers dies i fetes les indagacions necessàries, ha donat com a resultat la detenció dels subjectes Andreu Albarracín, Miquel Gelabert Cardona i Francisco Cervantes Albarracín, presumptes autors del furt perpetrat en la botiga de queviures Bosch Germans, del carrer de la U. R. S. S., i a la relojería de Domènec Campins, carrer Barcelona. Ahir també foren sorpresos quan intentaven forçar la porta de l'espardeyeria de la Plaça de la Constitució.

Tots aquests subjectes, junt amb els objectes recuperats foren posats a disposició del jutjat.

—
Les restriccions que a la indústria ha imposat la manca de materials, fa que manquin forces articles d'ús domèstic. La Cartuja de Sevilla, però, encara segueix oferint als seus clients un bon assortit d'aquests articles necessaris per a la casa o per a fer un present de bon gust.

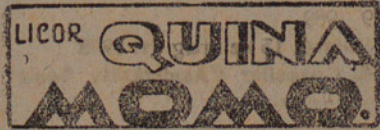
—
COMPRO patates petites i de saldo pel bestiar. Raó: Catalunya, 40.

—
DE FUTBOL. — Avui diumenge, a les 5 de la tarda, sindrà lloc al camp de l'Iluro un partit entre el primer equip del club titular i una forta selecció de l'Agrupament a peu d'Artilleria.

Jugadors que formaran l'equip de l'Iluro: Martí, Comas, Pera, Ramon, Nibó, Peiró, Petit II, Petit I, Solé, Navarro i Calsapeu.

Jugadors de la Selecció: Anguera (Munroch), Comas (Sabadell), Esparsa (València), Lara (Girona), Serra (Ripollet), Atienza (Avenç), Santamaría (Manresa), Herrero (Martorell), Franco (Barcelona), Sorinas (Tarragona) i Tries (Espanyol).

—
MANÇANILLA «LA MAJA»
XERBS FINÍSSIM «PETRONIO»
MORALES PAREJA - XERBS
Dipositari: MARTÍ FITÉ — MATARÓ

Clinica per a Malalties de la **Pell i Sang** Tractament del Dr. VISA - Dr. Lladre

Tractament rèpl i no operatori de les **almorruques** (morenes)

Curació de les «**úlceres** (llagues) de les cames» — Tots els dimecres i diumenges, de 11 a 1 — R. CASANOVA (Sra. Teresa), 50 — MATARÓ

En Pere Gregori Vilaboy

morf a Barcelona el dia 12 del corrent, a l'edat de 24 anys, víctima del bombardeig

E. P. D.

Els seus afligits: esposa, Llúcia Miquel i Codina; filla, Teresa; pare, Marian Gregori vidu de Teresa Vilaboy Brunet; pares polítics, Enric Miquel i Cecília Codina; germans, Teresa, Mercè, Marcel·lí, Lluïsa, Cristina i Florentina; cunyats i cunyades, oncles i ties, nebots, cosins, família tota i el jove Pere Clos, en assabentar els amics i coneguts de tan sensible pèrdua, els preguen l'assistència a l'encreuament de la carretera de Barcelona i Rondes avui diumenge, a les quatre de la tarda, per a esperar i acompanyar el cadàver al cementiri d'aquesta ciutat, per qual favor els quedaran molt agraïts.

Mataró, 15 de maig del 1938.

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT.

Informació del dia

Barcelona

Comunicat oficial de divendres

LLEVANT.—Es combat amb gran intensitat en el sector d'Alfambra. L'enemic que ataca amb grans masses d'artilleria, tancs i aviació és contingut admirablement a totes les zones. Es lluita també intensament al sud de Iglezueta del Cid i a Coves de Vinromà foren refusats cinc contraatacs enemics en els quals l'enemic sofrí nombrosíssimes baixes.

En els demés exercicis sense novetat.

AVIACIÓ.—Aproximadament a les 10'30, dues esquadretes de Junkers han intentat bombardejar Barcelona. El foc de les nostres bateries antiaèries els ha privat dels seus propòsits, obligant a descarregar les bombes a la zona extrem del port sense causar víctimes i danys.

La Justícia

Pel Tribunal de Guàrdia n.º 1, han estat dictades tres penes de mort, tres de trenta anys de reclusió i una de vint anys.

Pel delictes d'alta traïció ha estat condemnat a mort Josep Rodón Grau.

I a Josep Casulleres, per acaparament, se li ha imposat una penyor de 250 mil pessetes.—Fabra.

Les Corts de la República

Sota la presidència del Sr. Martínez Barrio i assistint hi el cap del Govern i ministre de Defensa Nacional, Dr. Negrín, així com també un bon nombre de diputats, s'ha reunit la Diputació Permanent de les Corts de la República.

Segons la referència oficial, facilitada per l'oficial major del Congrés,

senyor Cuevas, en aquesta reunió ha pres possessió del seu càrrec en el sí de la Diputació i com a representant de «Izquierda Republicana», el senyor Alvaro d'Albornoz.

La comissió de suplicatoris ha denegat el presentat contra el senyor Lasarte.

Ha estat prorrogat l'estat d'alarma i el Dr. Negrín ha donat compte de la situació militar.—Fabra.

Els cistells

El Diari Oficial de la Generalitat, publica una ordre d'Agricultura, en la qual es disposa que tots els fabricants de coves i cistells, hauran de presentar una declaració jurada de les existències.

Aquesta mesura va encaminada a assegurar l'exportació de la patata primerenca.—Fabra.

Els minaires belgues

La comissió de minaires del partit socialista belga, que es troben a Catalunya portant tres camions de queviures i una ambulància, visitaren, ahir, el Palau de la Generalitat.—Fabra.

Presidència de la Generalitat

El President de la Generalitat no va rebre, ahir, als periodistes.

El sots-secretari de la Presidència, rebé la visita dels diputats senyors Tauler i Simó Bofarull.

No s'ha facilitat cap nota a la Premsa.—Fabra.

Visites

El senyor Martínez Barrio, president del Parlament espanyol, ha rebut la visita dels generals Martínez Monje i Martínez Cabrera i la del ministre de Comunicacions senyor Giner de los Ríos.—Fabra.

Estranger

No s'entenen

LONDRES.—El ministre de Colònies ha presentat la dimissió.

El senyor Chamberlain s'ha negat a acceptar-la.—Fabra.

A la commemoració

LONDRES.—S'anuncia que Mr. Adley anirà a Praga per a assistir a les festes del 15 aniversari de la fundació del partit socialista txec.—Fabra.

La cua

RIO DE JANEIRO.—La policia ha descobert un nombre importantíssim de bombes, fusells i altres armes de procedència estrangera, les quals havien estat importades com a «mostres».

Això permetrà a la policia d'establir les ingerències estrangeres en el moviment integralista avortat.—Fabra.

I l'eix... què?

MOSCÚ.—S'anuncia que la U. R. S. S. i Itàlia reanudaràn, molt en breu, les relacions comercials interrompudes fa algun temps.

Com a mesura prèvia, Itàlia haurà de pagar a la U. R. S. S. les tramesses de petroli que li deu.—Fabra.

El Negus

LONDRES.—Procedent de Ginebra i París, ha arribat l'Emperador d'Etíopia.—Fabra.

Reparacions

MÉXIC.—S'assegura que el govern mexicà ha lliurat al d'Anglaterra un xec per l'import dels danys ocasionats als interessos britànics durant la revolució.

Sembla que també seran indemnitzats alguns altres països.—Fabra.

Subscriuiu-vos a **LLIBERTAT**

C. N. T. AGRUPAMENT D'ESPECTACLES PÚBLICS DE MATARÓ A. I. T.

Teatre **Clavé** Cinema

Diumenge, 15 maig 1938 - Tarda, de 4 a 9

PROGRAMA DE CINEMA

ESTRENA A MATARÓ de la formidable producció

El secreto de una noche

per ALBERT PREGAN, ARMAND BERNARD i LISSETTE LANVIN.

Capturados

per LESLIE HOWARD, DOUGLAS FAIRBANKS, J. R., PAUL LUKAS i MARGARET LYNSEY.

Clourà el programa el film còmic

Camaradas a bordo

NOTA.—En cas de no haver-hi flúid elèctric, es continuarà la projecció del programa amb acompanyament de música.

Teatre **MONUMENTAL** Cinema

Diumenge, 15 maig 1938 - Tarda, de 4 a 7

Extraordinària Sessió de Varietats

Isa Noarbe

Castíssima ballarina

Pilar Jarque

Jove i guapíssima cançonetista

Lerma y Esther

Formidable parella de ball americà

Pepe Hurtado

El famós "mago de la guitarra,"

Harlema

Jove i escultural ballarina clàssica

Assumpció Balcells

Elegant cançonetista

Andrina et Mercé

Atracció de cant i ball - 2 esculturals i formoses senyoretas 2

Germans Montesan

Formidable parella de ball espanyol

Germans Ferrer

Celebrats acrobates de fama mundial

Tim i Tom

Els crowns més petits del món. — Formidable atracció

Orquestra de l'Agrupament

Art - Ritme - Bellesa - Gràcia - Frivolitat - Joventut - Bon gust

DARRERA HORA

Comunicat oficial d'anit

EST. — Escassa activitat determinada per lleugers tirs en els diversos sectors d'aquest front.

LLEVANT. — Apoiat amb gran intensitat pel foc de tancs i aviació, l'enemic inicià un fort atac pel sector de Cantavieja, essent fortament rebutjat. Sols aconseguí una lleugera rectificació de les nostres línies en el sector de Fuente Valdeguna, a l'alçada dels quilòmetres 46 i 47 de la carretera de Terol a Cantavieja. També atacà amb gran violència pel sector de Iglesias del Cid, on a costa de grans baixes ocupà el vèrtex de Cabeza Anima i Tarazuela, essent totalment rebutjat en els repetits atacs que inicià per tal d'aprofundir aquest avançament.

En aquests atacs les nostres tropes feren gala d'una elevada moral combativa.

En els demés fronts sense novetat.

Aviació

Continuant la sèrie d'agressions que l'aviació italo-alemanya ve realitzant sobre les ciutats obertes de la nos-

tra reraguada, durant els dies d'ahir i avui han realitzat diversos raids de bombardeig.

En una agressió sobre Vatiència, una bomba tocà el vaixell mercant anglès «Gretand» provocant un incendi.

Alacant, Villajoyosa i Burriana, també sofriren agressions.

A les 23'15 d'ahir, tres patrulles aèries que volaven a una considerable alçada, intentaren penetrar a Barcelona. Les bateries antiaèries realitzaren un intens foc privant els seus propòsits. Dues patrulles que realitzaren dues passades llançaren la seva càrrega a la zona extrema del port caiguent la major part de les bombes a la mar. Una d'elles encalçà el vaixell mercant anglès "Euphorbio," ferint el capità i el primer oficial.

A la 1'02 tornaren, però el foc antiaeri també ho impedí.

A les 6'15 els caces republicans entaularen combat amb dos hidros "Heinkel," que es dirigien a Barcelona, assolint tocar-ne un, el qual caigué incendiat a mar.

Estranger
Mèxic ha trencat les seves relacions amb Anglaterra

LONDRES. — L'ambaixador mexicà a Anglaterra ha fet saber al govern anglès que el seu país ha decidit trencar les relacions diplomàtiques amb Anglaterra.

La notícia ha causat enorme sensació a Londres en ésser coneguda.

Aquesta ruptura ha estat provocada per la darrera nota del govern anglès al govern de Mèxic, relativa a l'expropiació de les companyies petroleres.

Abans d'anunciar la ruptura de les relacions diplomàtiques, el govern mexicà lliurà un xec al ministre anglès, equivalent a la indemnització pels danys soferts a Mèxic pels súbdits anglesos.

El govern mexicà no ha pogut acceptar l'última nota anglesa, particularment severa.

El ministre mexicà d'Afers estrangers comunicà personalment la ruptura de les relacions al ministre anglès.

Aquest, en conèixer la declaració del govern mexicà, respongué: "Suposo que això

significarà que he de marxar." El ministre d'Afers estrangers de Mèxic respongué: "També ho suposo jo." — Fabra.

Un altre rebel mort

LONDRES— Telegrafien a l'Agència Havas que el que fou general Cabanellas, ha mort a Màlaga. — Fabra.

Ajustament de Mataró
Servei d'Assistència Social.

Capó dels Invàlids

Bon Cooperatiu

La pos a coneixement del públic en general que en el sortitg efectuat avui a la Conselleria d'Assistència Social, corresponent al dia 13 de maig del 1938, segons consta a l'encís a poder d'aquesta Conselleria, el premi de vint-i-cinc pessetes ha correspost al

Número 089

El número corresponent, presentat amb tres pessetes, són els següents:

189 - 289 - 389 - 489 - 589 - 689 - 789 - 889 - 989.

Mataró, 13 de maig del 1938
El Conseller d'Assistència Social

Ahir, dia 14, fou premiat amb vint-i-cinc pessetes el número 663, i amb tres pessetes els números 063, 163, 263, 363, 463, 563, 763, 863, 963.

IMPREMTA MINERVA. — MATARÓ